

kan høre ministeren også synes det er vigtigt at fædre gør. Så vi konstaterer, at det ikke sker med den lov, der ligger, og som regeringen har gennemført.

Vi mener, det vil ske med den her lovgivning. Vil ministeren ikke anerkende, at erfaringerne fra alle de andre lande, der har indført den øremærkede fædrebarsel viser, at fædre på den måde kommer til at tage en meget større andel af barselorloven?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg tror, det er tredje gang, jeg siger det, men jeg siger det meget gerne igen: Der er jo ingen tvivl om, at flere fædre ville tage mere orlov, hvis man på den her måde så i hvert fald indirekte tvang dem til det.

Men så er det ikke udtryk for, at familierne selv vælger det. Så er det udtryk for, at der ville være et flertal her i Folketinget, der sagde: Vi ved bedre end familierne selv, hvad der er godt for dem, og derfor siger vi, at de bare skal tage orlov, de fædre, og hvis de ikke gør, som vi vil have det, jamen så tager vi bare den orlov fra børnene.

Det synes jeg er forkert. Jeg går ind for valgfrihed, og jeg går ind for, at vi først og fremmest ser barselorloven i børneperspektiv. Det er noget, vi har, for at det skal gavne børnene, og så kan vi så glæde os over, at der trods alt er flere fædre, der tager orlov. Jeg tror, det vil være noget, som stiger i de kommende år, og jeg synes simpelt hen ikke, at fædre skal finde sig i at blive kanøflet på arbejdspladsen, fordi de tager orlov.

Jeg tror, at det vil være en tendens, som vi ser forsvinde fuldstændig, for moderne arbejdspladser og moderne ledelse vil naturligvis ikke acceptere en kultur, hvor en far ikke har lov til at tage orlov. Det skal fædre selvfølgelig have lov til.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg håber, at vi i den her diskussion kan få taget udgangspunkt i, hvordan realiteterne er. I den forbindelse håber jeg også, at ministeren vil erkende, at vi har ligestillingsproblemer på det danske arbejdsmarked, og at en del af de her ligestillingsproblemer også handler om, at kvinder er uforholdsmæssig meget længere tid væk fra arbejdsmarkedet i forbindelse med barsel, end mænd er.

Det er i hvert fald dokumenteret mange steder, og jeg kan referere til f.eks. den islandske socialminister, som i forbindelse med, at man indførte 3 måneders øremærket barselorlov til mænd, 3 måneder til kvinder og 3 måneder til fordeling, kunne konstatere, at det ud over at have ført til en bedre fordeling af barselorloven også havde ført til, at lønnen på kvindeområder og på mandeområder havde nærmet sig hinanden, altså at man som en direkte konsekvens havde nærmet sig en situation med mere ligeløn.

Kl. 14.35

Vil ministeren ikke godt erkende, at der også er den slags hensyn at tage, når vi snakker om fordeling af barselorlov mellem mænd og kvinder?

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg kan konstatere, at det indimellem kniber for både medlemmerne og ministeren med, at man kun har 1 minut til de korte bemærkninger. Derfor vil jeg i resten af forhandlingen om det her lovforslag dispensere, forstået på den måde, at alle nu har 60 sekunder til de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jørgen Arbo-Bæhr i, at der stadig væk er noget at gøre på ligebehandlingsområdet. Det er også derfor, regeringens forslag om barseludligning, som jo også hr. Jørgen Arbo-Bæhr støtter. Det er netop et vigtigt skridt for at sikre ligestilling på arbejdsmarkedet for kvinderne.

Men når vi så taler om fædres ret til orlov, som regeringen jo har forbedret med den ordning, som vi gennemførte i 2002, må man jo blive enig med sig selv om: Er det fædrenes ligestilling, vi diskuterer, eller er det kvindernes ligestilling, vi diskuterer? Man kan jo se det ud fra begge synsvinkler.

Udgangspunktet er vel, at når vi siger, at fædre skal have mulighed for at tage orlov – det har de så fået, og det har været stigende og mere fleksibelt med regeringens forslag – så er det jo udtryk for, at fædre får mulighed for at tage orlov på samme måde som moderen. Det er altså ligestilling for fædre, vi taler om i den forbindelse, hvor fædre har fået nogle rettigheder, som de ikke havde før, og som i højere grad matcher de rettigheder, kvinderne havde.